Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1894. Wydano i rozesłano dnia 10. Października 1894. Część XVII.

Nr. 72.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Sierpnia 1894, L. 58.567, którem podaje się do publicznej wiadomości przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 20. Lipca 1892, Dz. u. kr. Nr. 51, o licencyonowaniu buhajów i utrzymywaniu buhajów gminnych.

Przepisy wykonawcze

do ustawy z dnia 20. Lipca 1892, o licencyonowaniu buhajów i utrzymywaniu buhajów gminnych (Dz. u. i rozp. kr. Nr. 51).

do §. 4. Wydział krajowy ustanowi, po zasięgnięciu opinii właściwych Wydziałów powiatowych i komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego, względnie c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego, okręgi dla komisyi licencyonujących, z których przynajmniej jedna ma istnieć w każdym powiecie, i oznaczy gminy i obszary dworskie do każdego okręgu należące.

Okręgi działalności komisyi, tudzież nazwiska członków komisyi i ich zastępców, ogłaszane będą każdego roku w miesiącu styczniu w Dzienniku ustaw krajowych, oraz w każdym powiecie okólnikiem Rady powiatowej.

Kancelarya „Komisyi licencyonującej buhaje“ mieścić się będzie w lokalnościach Wydziału powiatowego, dokąd też należy przesyłać wszystkie pisma do niej wystosowane.

Przewodniczący Komisyi licencyonującej kieruje załatwieniem wszelkich spraw, wynikających z postanowień ustawy i niniejszego rozporządzenia wykonawczego i czuwa nad ich wykonaniem.

Wszelkie pisma Komisyi licencyonującej będą opatrzone liczbą protokołu i podpisywane przez przewodniczącego.

Celem kolegialnego załatwienia spraw bieżących, zbierają się Komisye licencyonujące dwa razy do roku na posiedzenia stałe. Oprócz tego obowiązani są członkowie Komisyi zbierać się na posiedzenia nadzwyczajne, w razie uznanej przez przewodniczącego potrzeby.

Na każde posiedzenie otrzymać mają członkowie zaproszenie tydzień naprzód.

Jeżeli członek Komisyi nie może wziąć udziału w jej pracach, winien zawiadomić o tem pisemnie przewodniczącego, który powoła do składu Komisyi jego zastępcę.

Członkowie Komisyi mają prawo do zwrotu kosztów podróży i poboru dyet, według norm przez Wydział krajowy ustanowionych.

do §. 5. Licencyonowanie główne odbywać się ma w zasadzie na wiosnę, o ile możności łącznie z premiowaniem bydła, urządzonem w powiecie przez oddziały towarzystw rolniczych.

Miejsce i czas oglądania buhajów, dla których właściciele chcą uzyskać licencyę, lub tych buhajów, dla których wydana licencya straciła swą ważność (§. 7. 1. ustawy, oznaczy przewodniczący Komisyi i ogłosi na 6 tygodni naprzód osobnym okólnikiem, rozesłanym za pośrednictwem Wydziałów powiatowych (§. 18.) do wszystkich przełożonych gmin i obszarów dworskich, celem dalszego ogłoszenia w sposób zwykle używany. Okólnik winien być osobno udzielony wszystkim członkom Komisyi licencyonującej i ich zastępcom, oraz Wydziałowi krajowemu, Komitetowi Towarzystwa gospodarczego względnie Towarzystwa rolniczego krakowskiego, Wydziałowi powiatowemu i c. k. Starostwu.

Jeżeli po odbyciu licencyonowania głównego wpłynie do Komisyi najmniej 10 próśb, na piśmie wystosowanych, o zarządzenie dodatkowego licencyonowania, natenczas przewodniczący Komisyi oznaczy na trzy tygodnie naprzód miejsce i czas oglądania buhajów, zawiadomi o tem petentów i poda to do wiadomości w sposób wyżej wskazany.

Licencyonowanie buhaji, w terminie i miejscu przez Komisyę licencyonującą naznaczonych, jest bezpłatne.

Gdyby jednak kto pragnął w innym czasie lub miejscu buhaje przedstawić do licencyonowania, winien zgłosić się z tem pisemnie do Komisyi i złożyć kwotę, wystarczającą na pokrycie kosztów. W takim razie przewodniczący zarządzi co należy, uwiadamiając petenta i członków Komisyi licencyonującej, względnie ich zastępców, tudzież Wydział powiatowy i c. k. Starostwo, co najmniej na sześć dni naprzód.

do §. 6. Licencyonowanym może być tylko taki buhaj, którego Komisya licencyonująca, według zasad zawartych w udzielonej jej instrukcyi, uzna odpowiednim do rozpłodu w danym okręgu licencyonowania.

Instrukcya zawierająca zasady ocenienia przydatności buhaja do rozpłodu podaną jest w załączniku **I.**

do §. 7. Właścicielowi względnie posiadaczowi buhaja, uznanego za przydatnego do rozpłodu, wyda przewodniczący Komisyi „licencyę“, ważną na jeden rok, według załączonego wzoru **A.**

Buhaj taki będzie zaraz opiętnowany na prawym rogu, a w braku jego na lewym rogu, znakiem *L* (licencyonowany) i liczbą roku licencyonowania.

Komisya ma prowadzić regestr licencyonowanych buhajów według dołączonego wzoru **B.** a zaraz po ukończeniu licencyonowania głównego ogłaszać nazwiska miejscowości, w których są licencyonowane buhaje, z wymienieniem ich właścicieli. Nadto obowiązkiem jej będzie utrzymywać osobną ewidencyę buhajów, zakupionych z subwencyi państwowych lub krajowych i umieszczonych w gminach położonych w jej okręgu działalności, a to według wzoru **C.**

Regestra te i wykazy składać będzie komisya licencyonująca we właściwym Wydziale Rady powiatowej, który sporządzi z nich odpisy i przeszle c. k. Starostwu powiatowemu tudzież odnośnemu komitetowi centralnemu kraj. Towarzystwa rolniczego.

do §. 8. Naczelnicy gmin obowiązani są przesyłać przewodniczącemu Komisyi licencyonującej, do 15. Stycznia każdego roku, wykaz stanu bydła rogatego, według załączonego wzoru **D.** wypełniony należycie we wszystkich rubrykach.

Wykazy te służyć będą Komisyi licencyonującej za podstawę do orzeczenia, ile licencyonowanych buhajów znajdować się ma w gminie, przyjmując jednego buhaja na 80 do 100 krów i stanownych cielic.

do §. 12. Jeżeli licencyonowany buhaj przejdzie w posiadanie innej osoby, lub przeprowadzony zostanie do innej miejscowości, albo też zginie, obowiązany jest dotychczasowy jego posiadacz zawiadomić natychmiast zwierzchność gminną, która doniesie o tem bezzwłocznie przewodniczącemu właściwej komisyi licencyonującej.

do §. 13. Zwierzchność gminna, pod dozorem Komisyi licencyonującej, ma czuwać, aby buhaje gminne (§. 9. ustawy) umieszczane były, celem ich utrzymania, żywienia i pielęgnowania, jedynie u takich osób, które posiadają odpowiednie dość obszerne obejście, dobrze zbudowaną stajnię, podostatkiem odpowiedniej karmy i urządzą na obejściu osobne podwórze lub ogrodzenie do stanowienia.

Osoby te obowiązane są utrzymywać buhaja w stajni zdrowej i suchej, w odgrodzeniu od innego bydła, i pielęgnować go starannie, to jest czyścić codziennie i trzymać go na suchej codziennie świeżej podściółce; także nawóz z pod buhaja musi być codziennie wyrzucany.

Buhaj ma dostawać jako karmę owies, tudzież zdrowe doborowe siano i słomę w odpowiedniej (słomę w małej) ilości.

Wypuszczanie buhaja razem z bydłem na pastwisko, jest najsurowiej wzbronione.

Buhaj może być dopuszczony do krowy lub cielicy w regule raz na dzień i ma być zaraz po skoku odprowadzony do stajni. Wyjątkowo tylko można buhaja dopuszczać do dwóch krów dziennie, w odstępie jednakże nie krótszym, jak 6-cio godzinnym.

Przepisy dla utrzymujących buhaje gminne bez różnicy, czy one są własnością gminy, czy tylko do użytku gminy za umową (§. 9. ustawy z dnia 20. Lipca 1892) przez prywatnych właścicieli utrzymywane objęte są osobną Instrukcyą, wydaną przez Wydział krajowy w porozumieniu z komitetami c. k. Towarzystw gospodarskich galicyjskich i c. k. Towarzystwa krakowskiego.

do §. 14. Każdy, utrzymujący buhaja gminnego, lub na podstawie umowy pomiędzy właścicielem prywatnym buhaja a gminą zawartej (w myśl §. 9. ustawy z dnia 20. Lipca 1892) utrzymujący buhaja do użytku gminy przeznaczonego ma prowadzić „regestr stanowienia“ według dołączonego wzoru **E.** i wydawać właścicielowi krów i cielic stanowionych potwierdzenie odstanowienia, według dołączonego wzoru **F.** sporządzone. Za poświadczenie takie nie należy się żadne wynagrodzenie.

Z końcem każdego roku obowiązany jest on przedłożyć „regestr stanowienia“ przewodniczącemu Komisyi licencyonującej.

Niedokładne prowadzenie tych regestrów, pociągnie za sobą karę pieniężną (§. 17. ustawy).

Druków potrzebnych do prowadzenia regestrów, wymaganych niniejszą ustawą, oraz na poświadczenia stanowienia, udzieli przewodniczący Komisyi licencyonującej właścicielom i utrzymującym buhaje licencyonowane bezpłatnie.

Wszelkie druki, oraz pieczęć i piętno, otrzyma przewodniczący Komisyi licencyonującej z Wydziału krajowego, za pośrednictwem Wydziału powiatowego.

do §. 19. Komitetom c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, a względnie c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego, przysługuje prawo przedstawienia Wydziałowi krajowemu umotywowanego wniosku na rozwiązanie Komisyi licencyonującej.

do §. 20. Zakupno buhajów dla gmin, które uzyskały w tym celu pożyczkę z funduszu hodowlanego, lub bezzwrotną subwencyę z funduszów publicznych, przeprowadzać będzie, z upoważnienia Wydziału krajowego, Komitet Towarzystwa gospodarskiego, względnie Komitet krakowskiego Towarzystwa rolniczego w porozumieniu z właściwemi gminami.

Koszta zakupna i dostawy zakupionego buhaja na miejsce przeznaczenia ponosić będzie gmina.

Załącznik I. do Przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 20. Lipca 1892 §. 6.

Instrukcya

dla komisyi licencyonujących buhaje, zawierająca zasady ocenienia przymiotów, jakie buhaj posiadać powinien, ażeby mógł być licencyonowany.

§. 1.

Licencyonowanym być może tylko taki buhaj, który:

I. Pochodzi z rasy lub zawodu bydła, jakie wskaże Wydział krajowy, na wniosek krajowej Komisyi dla spraw rolniczych, dla poszczególnych okolic kraju, w uwzględnieniu ich miejscowych stosunków, a więc w uwzględnieniu najodpowiedniejszego dla tych okolic kierunku hodowli;

II. Jest już dostatecznie rozwinięty, ażeby mógł być do rozpłodu użyty z pożytkiem dla hodowli, — co zwykle ma miejsce dopiero wtedy, kiedy mu się już pierwsza para zębów powtórnych (stałych bydlęcych) wyrznęła;

III. Jest zupełnie zdrów i dobrze zbudowany, tak, iż z budowy tej w całości harmonijnej, a oku przyjemnej, i ze swobodnych, elastycznych ruchów jego, wnosić można o jego sile i męskości;

IV. Ma prawidłowo rozwinięte organa rozpłodcze, mianowicie; worek mosznowy jędrny, elastyczny, a nie obwisły, — o jądrach gładkich, równych, wydatnych i z wyrazistym sznurem (przewodem) nasiennym;

V. Posiada kształty i inne wybitne cechy rasy lub zawodu, z których ma pochodzić — a zarazem wyraźne znamiona przydatności do tego przeważnie kierunku (do tego rodzaju użytku), w jakim hodowla danej okolicy ma być prowadzoną.

§. 2.

Jakkolwiek budowa zwierzęcia w ogóle zależną jest do pewnego stopnia od rasy, z jakiej pochodzi, — i jakkolwiek w tej samej rasie znajdują się zawody i gniazda bydła, które pod wieloma względami odznaczają się innymi

przymiotami i idącymi z niemi w parze kształtami i cechami zewnętrznemi, niżeli są te jakie ich rasie są w ogóle właściwe, — to jednakże budowa i przymioty buhaja licencyonowanego powinny być w każdym razie następujące:

1. Głowa w stosunku do całego tułowiu zwierzęcia lekka i krótka, ale wyrazista i znamionująca męskość i siłę, a więc nie wąska i spiczasta, nie krowia. Czoło głowy buhaja duże szerokie; — ramiona szczęki dolnej (ganasze) dobrze rozwinięte, silne i szerokie — krawędź czołowa nie ostra i w linii między-czołowej nie wypukła; — nozdrza i pysk szerokie i muszkularne, ale delikatne; — uszy szerokie i równo odstające, sprężyste, lecz nie grube i nie suche; — rogi zaś dobrze osadzone, kształtne, gładkie i ile to zgodne jest z cechami rasowemi bydlęcia, krótkie i lekkie.— Wzrok, dużych dobrze rozwartych i czystych ócz, łagodny, lecz pewny i śmiały, a nie ponury, i nie dziki.

2. Szyja stosunkowo do tułowiu krótka i muszkularna, o karku szerokim i cokolwiek wypukłym, lecz nie tłustym, a dobrze (t. j. bez wyraźnych granic a tem mniej znaczniejszych zagłębień) z kłębem i piersią połączona.

3. Tułów ile możności beczkowaty, o dobrze łukowatych (dobrze wysklepionych) a zarazem długich żebrach, — z szerokim, długim i poniżej łokci opuszczonym mostkiem, — o pełnych (nie zaklęśniętych) słabiznach (głodnicach) i o okrągłym, nie obwisłym (krowim), ale też i nie podkasanym (chartowatym) brzuchu. — W szczególności:

Pierś z przodu, pomiędzy stawami barkowymi, szeroka i głęboka, z bokami kosza piersiowego dobrze wysklepionymi i daleko ku głodnicom sięgającymi (pierś z boku długa), a od dołu dobrze poniżej stawy łokciowe sięgająca. — W ogóle klatka piersiowa (kosz piersiowy) przestronna: szeroka, głęboka i długa.

Łopatki szerokie, długie i pełne, dosyć pochylone, i dobrze (bez zagłębień) z kłębem i tułowiem związane, lecz nie sztywne.

Kłąb szeroki, zaokrąglony, silny, ze szyją, łopatkami i grzbietem silnie a bez załamów połączony, i nie wiele po nad linię grzbietową wyniosły.

Grzbiet wraz z lędźwiami szeroki i razem z tymi tworzący jednolitą i jak najwięcej do prostej zbliżoną linię, tak zwaną linią grzbietową, (sięgającą od kłębu do krzyża, a względnie do nasady ogona) — więc nie wypukły (garbaty), ani też wklęsły (łęgowaty).

Krzyż, w przedłużeniu linii grzbietowej leżący, z lędźwiami bez wyraźnego odgraniczenia (bez zaklęśnięcia i bez wypukłości) silnie złączony, — w biodrach szeroki, długi, ku tyłowi mało pochylony i mało zwężony, — i wraz z całym pośladkiem dobrze muszkułami (mięśniami) pokryty; zatem uda grube i szerokie, o mięśniach wyrazistych, nisko ku stawom skokowym sięgających.

Nasada ogona silna, szeroka, muszkularna, a po nad linię grzbietową nie wyniosła, ani też za niska. Ogon zaś cienki i zakończony kiścią o gęstym i długim włosie.

4. Nogi stosunkowo krótkie, jednakże o długich i silnych podbarczach i goleniach, szeroko rozstawione, i od kolana ku dołowi prosto (pionowo) ustawione, — kolana przednie i tylne (stawy skokowe) silne i szerokie i w ogóle wszystkie stawy dobrze rozwinięte, a racice krótkie i szerokie, o silnym i gładkim rogu.

5. Skóra silna, lecz podatna (dająca się układać w fałdy) i elastyczna, a nie sucha, pokryta krótkim, elastycznym i połyskującym włosem (sierścią).

6. Chód buhaja powinien być pewny, równy, a sprężysty, — nie ociężały i nie wlokący.

§. 3.

Nie może być przeto licencyonowany buhaj:

1) innej rasy i zawodu lub kierunku hodowli, jakie dla stosunków klimatycznych i gospodarczych danej okolicy za najodpowiedniejsze uznane i dla tej okolicy przez kompetentne władze wskazane zostały. — Przedewszystkiem zaś nie może być licencyonowany buhaj ras nizinnych w okolicach górskich;

2) należycie jeszcze nierozwinięty, któremu nie wyrznęła się jeszcze pierwsza para zębów bydlęcych;

3) który nie posiada prawidłowo rozwiniętych organów płciowych;

4) z wyglądem krowim, a więc o głowie długiej, wązkiej i spiczastej, lub którego budowa i ogólny wygląd — jak i pochodzenie — dobrego zdrowia nie znamionują;

5) mający głowę: bardzo ciężką, z grubymi, dużymi, ciężkimi i łuskowatymi rogami, — mający szyję cienką, płaską i źle połączoną z piersią, — pierś wązką, z mało rozwiniętemi, cienkiemi, źle (zbyt pionowo) postawionemi łopatkami, — kosz piersiowy płytki, grzbiet wązki, ostry, lub przełęgowaty, — lędźwie słabe, zapadłe, wązkie; — pośladek wązki, krótki (ucięty), spadzisty (stromy) i w tyle zeszczuplony, — brzuch wiszący (krowi), przy zbyt długich i słabych głodnicach, — nogi wysokie, cienkie, bez wyrazistych mięśni, krzywe i szablaste (krowie), — chód niepewny i sztywny.

Również nie powinien być licencyonowany buhaj mający skórę zbyt cienką, pokrytą rzadkim, cienkim i miękkim włosem, — albo też skórę twardą i suchą, nie podatną i pokrytą włosem kosmatym i martwym (bez żadnego połysku).

Wzór **A.** do §. 7.

L.______

L i c e n c y a.

Komisya licencyonująca buhaje w okręgu____________________
zezwala p. ______________________________________
zamieszkałemu w ________________________ pod Nr.________
używać buhaja (pochodzenia) rasy __________________________
__________________________wieku ____________________
maści ____
oznaczonego wypalonem piętnem **L** i liczbą roku________na________rogu,
zapisanego w regestrze głównym licencyonowanych buhajów pod Nr.________
do stanowienia cudzych krów i cielic przez jeden rok t. j. do dnia________
________________189__

__________dnia________________189__

____

Przewodniczący komisyi.

(pieczęć).

Wzór B. do §. 7. ustawy.

Okręg komisyi licencyonowania buhajów ______________________ **Rok** ________

Regestr licencyonowanych buhajów

Nr. porządkowy a zarazem L. wydanej licencyi	Nazwisko gminy w której buhaj ma przebywać	Nazwisko i imię właściciela lub utrzymującego buhaja	Nr. domu	Opis budynku licencyonowanego				Data odbytego licencyonowania i wydania licencyi	U w a g a
				Wiek (data urodzenia)	Rasa, pochodzenie	Maść	Szczególne znaki (piętno, złamania rogu i t. p zewnętrzne znaki)		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.

Wzór C. do §. 7.

Okręg komisyi licencyonowania buhajów ______________________ **Rok** ________

W Y K A Z

buhajów zakupionych z subwencyj państwowych lub krajowych a umieszczonych w powiecie ______________________

Nr. bieżący	Nazwisko gminy w której buhaj subwencyjny jest umieszczony	Nazwisko i imię utrzymującego buhaja	Opis buhaja subwencyjnego:				Miejsce pochodzenia buhaja, kiedy i gdzie był zakupiony	Cena zakupna	L. licencyi	Ile razy był użyty do stanowienia	Kiedy został uznany za nieużytecznego do rozpłodu.	Cena sprzedaży	U w a g a
			Wiek (data urodzenia)	Rasa zawod. względnie nazwa buhaja	Maść	Szczególne znaki							
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.

Wzór **D.** do §. 8.

Powiat________________ **Rok**________

W Y K A Z

stanu bydła rogatego w gminie____________________

Numer domu	Nazwisko właściciela bydła	Ile posiada w dniu 31. Grudnia 189__						Uwaga
		krów	jałówek wyżej jednego roku	cieliczek niżej jednego roku	buhajków nieużywanych dotąd	buhajów używanych już a nielicencyonowanych	buhajów licencyonowanych	

Wzór E. do §. 14.

Okręg komisyi licencyonowania buhajów ______________ **Rok** ________
Powiat ______________________ **Gmina** ____________________

Regestr stanowienia.

Buhaj rasy (pochodzenia) ____________________ maści ______________ wieku ______________
licencyonowany dnia ____________________ i zapisany w regestrze licencyonowanych buhajów pod
Nr. ______ z r. ______ należący do ____________________

L. bieżąca i L. wydanego poświadczenia stanowienia	Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela krowy lub cielicy	Krowy lub cielicy		Data pierwszego stanowienia	Data powtórnych stanowień	Uwaga
		rasa i maść	wiek			

Wzór F. do §. 14.

L. R. st. ______

Krowa
Jałówka

rasy: ______

maści: ______

wieku: ______

należała do: ______

w ______

stanowiona d. ______

buhajem L. ______

Ponowne stanowienie:

2gie dnia ______

3cie „ ______

L. Regestru stanowienia ______

Poświadczenie stanowienia.

Krowa
Jałówka pochodzenia (rasy) ______

maści: ______

wieku: ______ należąca do p.: ______

zamieszkałego w ______

była stanowioną dnia ______

przez licencyonowanego buhaja L. ______ rasy ______

______ dnia ______ 189

podpis
utrzymującego licencyonowanego buhaja

______

Data ponownego odstanowienia:	*podpis utrzymującego licencyonowanego buhaja:*
2. ______	2. ______
3. ______	3. ______

jak wyżej.

jak wyżej.

Nr. 73.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 1.Września 1894, L. 8.863/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości, względem przydzielenia gmin Książnice, Podleszany i Wola Mielecka wraz z obszarami dworskimi do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mielcu.

Badeni w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. Sierpnia 1894, L. 3.777, dotyczące przydzielenia gmin Książnice, Podleszany i Wola Mielecka wraz z obszarami dworskimi do okręgu Sądu powiatowego w Mielcu w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. Czerwca 1868. N. 59. Dz. p. p., zostają gminy:

Książnice, Podleszany i Wola Mielecka wraz z obszarami dworskimi z okręgu Sądu powiatowego w Radomyślu wyłączone i do okręgu Sądu powiatowego w Mielcu przydzielone.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1895.

Schönborn w. r.

Nr. 74.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Sierpnia 1894, L. 56.192, którem na podstawie §. §. 7, 9, 10 rozp. minist. z 27. Grudnia 1893, Dz. p. p. Nr. 195 ustanawia się komisye egzaminacyjne dla osób ubiegających się o koncesyę na budowniczego, majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i rurmistrza.

§. 1.

Komisye egzaminacyjne dla osób ubiegających się o koncesyę na budowniczego, dalej na majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i rurmistrza ustanawia się na razie tylko przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie.

Okres urzędowania komisyi ustanawia się na trzy lata, po upływie których członkowie komisyi będą nowomianowani.

§. 2.

Egzamina będą się odbywać dwa razy do roku, mianowicie w Kwietniu i Październiku.

Kandydaci, którzy życzą sobie składać egzamin w Kwietniu, winni wnieść podania do c. k. Namiestnictwa o przypuszczenie do egzaminu najpóźniej do 31. Stycznia, ci zaś którzy życzą sobie składać egzamin w Październiku, najpóźniej do 31. Lipca na ręce właściwego c. k. Starostwa, względnie we Lwowie i Krakowie na ręce Magistratu. Władze te przedłożą c. k. Namiestnictwu wniesione do nich podania najpóźniej do 14 dni.

Podania o przyznanie częściowego lub zupełnego uwolnienia od egzaminów, mają być w myśl alinei 2. §. 6. rozp. minist. z 27. Grudnia 1893, Dz. p. p. Nr. 195, wnoszone do c. k. Namiestnictwa na ręce komisyi egzaminacyjnej.

§. 3.

Każdemu kandydatowi przypuszczonemu do egzaminu będą w jednym z powyższych terminów wyznaczone dnie, w których mają się jawić do egzaminu.

§. 4.

Przed przystąpieniem do egzaminu, winien każdy kandydat złożyć w myśl rozp. minist. z 27. Grudnia 1893, Dz. p. p. Nr. 195, taksę egzaminacyjną przepisaną rozp. minist. z 11. Kwietnia 1894, Dz. p. p. Nr. 72, (Dz. u. kr. Nr. 37. z r. 1894) i ze złożenia tej taksy wykazać się przed komisyą egzaminacyjną.

Taksa ma być złożoną w Dyrekcyi Urzędów pomocniczych c. k. Namiestnictwa.

Nr. 75.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Września 1894, L. 9.529/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. Sierpnia 1894, L. 16.417, o rozpoczęciu działalności c. k. Sądu powiatowego w Żabiu.

Badeni w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z d. 20. Sierpnia 1894, L. 16.417, co do rozpoczęcia działalności Sądu powiatowego w Żabiu w Galicyi.

Ustanowiony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. Listopada 1892, Nr. 204 Dz. p. p. Sąd powiatowy w Żabiu, ma rozpocząć działalność swą dnia 1. Listopada 1894.

Schönborn w. r.

Nr. 76.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. Września 1894, L. 46.785, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869, (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Brodach za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 48 kr. w. a. a od dzieci jak dotychczas w kwocie 30 kr. w. a. począwszy od dnia 1. Stycznia 1895. r.

Lwów dnia 5. Września 1894.

Marszałek krajowy:
S a n g u s z k o w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Hoszard w. r.